

Άρθρο του εκδότη της «Ε» και της «Κ.Ε.» για την ανάγκη να αρνηθεί το ΠΑΣΟΚ την ψήφο του στην αναθεωρητική πρόταση της Ν.Δ. για τα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα.

Άρθρο 16: Η επικίνδυνη συναίνεση

Του ΘΑΝΑΣΗ ΤΕΓΟΠΟΥΛΟΥ

Η ΘΕΣΗ του Γιώργου Παπανδρέου να υπερψηφίσει την πρόταση της κοινοβουλευτικής πλειοψηφίας για την αναθεώρηση του άρθρου 16 είναι σαφής. Ο κ. Παπανδρέου είναι συνεπής προς εαυτόν αν και όχι προς τη θέση του ΠΑΣΟΚ στην πολύ πρόσφατη αναθεώρηση του 2001. Το αρχηγικό σύνδρομο οδηγεί και στη μεταβολή της θέσης της αξιωματικής αντιπολίτευσης.

Η ΑΝΤΙΘΕΤΗ άποψη, κατά την οποία το ΠΑΣΟΚ θα έπρεπε να συμπλεύσει με την αριστερά και να καταψηφίσει, ή έστω να αρνηθεί να ψηφίσει υπέρ της κυβερνητικής πρότασης, έχει σοβαρά επιχειρήματα:

* Η αναθεώρηση του άρθρου 16 έρχεται σε αντίθεση, ακόμη και σε ρήξη, με την πανεπιστημιακή κοινότητα και πυροδοτεί αλληπάλληλες φοιτητικές εκρήξεις.

* Η σύμπλευση της αξιωματικής αντιπολίτευσης με την κυβερνητική πλειοψηφία και η σύγκρουσή της με τα κόμματα της αριστεράς, προς τα οποία απλώνει χείρα ή μάλλον λόγο συνεργασίας, σ' ένα ζήτημα - καλώς ή κακώς- ιδεολογικά φορτισμένο, κάθε άλλο παρά πολιτικά σκόπιμη φαίνεται.

* «Το άρθρο 16 -λέει ο κ. Παπανδρέου, στη συνέντευξή του που δημοσιεύουμε σήμερα- δεν είναι η κύρια πτυχή των μεταρρυθμίσεων. Ούτε προστατεύει το δημόσιο ούτε η αλλαγή του θα φέρει τον παράδεισο. Σημασία έχει ο εκτελεστικός νόμος». Η ύμπτωση με την κυβέρνηση και η σύγκρουση με την αριστερή αντιπολίτευση αλλά και τη νεολαία και μεγάλο μέρος του ΠΑΣΟΚ γίνεται, συνεπώς, σ' ένα όχι τόσο σημαντικό θέμα.

ΑΣ ΥΠΟΘΕΣΟΥΜΕ, όμως, ότι η θέση του κ. Παπανδρέου είναι σωστή. Οτι το άρθρο 16 πρέπει να αναθεωρηθεί. Οτι πρέπει να επιτρέπονται «μη κρατικά», «μη κερδοσκοπικά» πανεπιστήμια ή και από κοινωφελή ιδιωτικά ιδρύματα. Οτι οι εθνικοί ευεργέτες δεν εξέλιπαν. Οτι ανιδιοτελώς και αφιλοκερδώς θα ιδρυθούν ιδιωτικά πανεπιστήμια. Και πάλι το ΠΑΣΟΚ πρέπει ν' αρνηθεί ψήφο στην κυβερνητική πρόταση της αναθεώρησης του άρθρου 16.

ΟΙ ΛΟΓΟΙ είναι σοβαροί. Είναι συνταγματικής τάξης. Ανάγονται στην αναθεωρητική διαδικασία.

Εχουμε πολλές φορές καταδείξει τα ελαττώματά της και την ανάγκη αναθεώρησης της διαδικασίας αυτής.

Ακόμη και με ειδικό ένθετο πριν από την αναθεώρηση του 2001. Δεν θέλουν να την αγγίξουν.

Εστω.

Τουλάχιστον, με τη στάση τους, τα κόμματα της αντιπολίτευσης, με πρώτο εκείνο της αξιωματικής, ας καταστήσουν δημοκρατικότερη την εφαρμογή της αναθεωρητικής διαδικασίας.

Η ΣΥΝΑΙΝΕΣΗ της αντιπολίτευσης, δηλαδή οι 180 ψήφοι, είναι δημοκρατικά αναγκαία στην αναθεωρητική Βουλή -δηλαδή την επόμενη- όπου ψηφίζεται το κείμενο της αναθεωρητέας διάταξης. Όχι στην προαναθεωρητική -δηλαδή την παρούσα- όπου απλώς ψηφίζεται ποια διάταξη πρέπει να αναθεωρηθεί. Στην προαναθεωρητική Βουλή, η συναίνεση της αντιπολίτευσης είναι επικίνδυνη. Δίνει εν λευκώ εξουσιοδότηση στην απλή πλειοψηφία της επόμενης Βουλής να αναθεωρήσει τις διατάξεις -που κρίθηκαν αναθεωρητέες- με όποιο περιεχόμενο και προς όποια κατεύθυνση θέλει.

ΕΙΝΑΙ ΜΥΘΟΣ ότι το εκλογικό σώμα υπερψηφίζοντας ένα κόμμα τού δίνει εντολή να αναθεωρήσει το Σύνταγμα όπως θέλει. Ούτε στην αναθεώρηση του '86 ούτε σ' εκείνην του 2001 έκανε οποιαδήποτε εμφάνιση, έστω ισχνή, η αναθεώρηση του Συντάγματος στην προεκλογική πλατφόρμα. Το ασυμβίβαστο των βουλευτών, ο «βασικός μέτοχος» και το μισθοδικείο εμφανίστηκαν μόνο στην αναθεωρητική Βουλή, μετά τις εκλογές του 2000.

ΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ του Συντάγματος και όχι ο εκτελεστικός νόμος, όπως υποστηρίζει ο κ. Παπανδρέου, είναι το κρίσιμο. Ας περάσει με μόνη την ψήφο της Ν.Δ. η ανάγκη της αναθεώρησης του άρθρου 16. Για να χρειαστεί η συναίνεση της αντιπολίτευσης -όποια κι αν είναι αυτή- στη διατύπωση του άρθρου από την επόμενη, την αναθεωρητική Βουλή. Ωστε να περάσουμε από τον συνταγματικό μύθο στη δημοκρατική πραγματικότητα.